

РЕШЕНИЕ

№ 2628

гр. София, 20.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 26.03.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Камелия Стоянова

Калин Куманов

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **1726** по описа за **2021** година докладвано от съдия Камелия Стоянова, и за да се произнесе взе предвид следното:

5

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма] против решение от 12.01.2021 г., постановено по НАХД № 12247/2020 г. на СРС, наказателно отделение, 109 с-в. Със същото е потвърдено наказателно постановление № Р-10-419/19.08.2020 г. на заместник-председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност”, с което на [фирма] на основание чл. 221, ал. 8, т. 2, предложение първо от Закона за публичното предлагане на ценни книжа е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лв. за нарушение по чл. 100б, ал. 8, изречение първо, предложение първо от Закона за публичното предлагане на ценни книжа.

Решението се обжалва като неправилно постановено в нарушение на закона със съществени нарушения на процесуалните правила - касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК, по съображения, изложени в касационната жалба. Искане се да се отмени и да се отмени наказателното постановление.

Ответникът по касационната жалба изразява становище за неоснователност на жалбата.

Прокуратурата дава заключение за неоснователност на жалбата.

Административният съд С.-град, като се запозна с обжалваното решение и обсъди доводите, посочени в жалбата, намира следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, и е допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

С решение от 12.01.2021 г., постановено по НАХД № 12247/2020 г. на СРС, наказателно отделение, 109 с-в е потвърдено наказателно постановление № Р-10-419/19.08.2020 г. на заместник-председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност”, с което на [фирма] на основание чл. 221, ал. 8, т. 2, предложение първо от Закона за публичното предлагане на ценни книжа е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лв. за нарушение по чл. 100б, ал. 8, изречение първо, предложение първо от Закона за публичното предлагане на ценни книжа.

От фактическа страна СРС е приел за установено, че [фирма] е емитент на ценни книжа, вписан под № РГ-05-1549 в регистъра на публичните дружества и други емитенти на ценни книжа по чл. 30, ал. 1, т. 3 от Закона за Комисията за финансов надзор. Съгласно решение № 782-Е/23.12.2011 г. на комисията за финансов надзор, надзорът е потвърдил проспекта за допускане до търговия на регулиран пазар на емисия облигации в размер на 30 000 000 лв., разпределени в 30 000 броя обикновени, поименни, безналични, лихвоносни, свободно прехвърляеми, неконвертируеми, необезпечени облигации с фиксирана лихва, с номинална стойност 1000 лв. всяка, издадени от [фирма]. Със същото решение емисията облигации е вписана в регистъра по чл. 30, ал. 1, т. 3 от Закона за комисията за финансов надзор, воден от Комисията за финансов надзор с цел търговия на регулиран пазар, а [фирма] вписан като емитент в регистъра. От проспекта за публично предлагане на ценни книжа на [фирма] и видно, че емитентът е поел задължение да спазва финансови показатели на консолидирана база, поради което е следвало да представи на регулиран пазар, където се търгуват облигациите отчета по чл. 100б, ал. 8, изречение първо, предложение първо, хипотеза втора от Закона за публичното предлагане на ценни книжа за четвъртото тримесечие на 2019 г., в законоустановения срок от 60 дни от края на тримесечието, а именно до 02 март 2020 г. От представената в Комисията за финансов надзор информация от „Българска фондова борса“ с вх. № РГ-02-01-98 от 16.04.2020 г., емитентът е представил отчета на регулирания пазар на 04 март 2020 г. Било прието за извършено нарушението по чл. 100б, ал. 8, изречение първо, предложение първо от Закона за публичното предлагане на ценни книжа. За установеното нарушение бил съставен АУАН, въз основа на който било издадено наказателното постановление.

От правна страна първоинстанционният съд е приел за извършено нарушението по чл. 100б, ал. 8, изречение първо, предложение първо от Закона за публичното предлагане на ценни книжа.

Решението на първоинстанционния съд е правилно. Спор между страните по отношение на фактите не съществува, същите правилно са установени от първоинстанционния съд въз основа на събраните по делото доказателства.

Първоинстанционният съд е описал подробно осъществилите са факти, като същите напълно възпроизвеждат съдържанието на фактите, съдържащи се в наказателното постановление. В касационната жалба не се съдържат оплаквания по отношение на фактите, така както същите са възприети от първоинстанционния съд, поради което и същите няма да бъдат повторени в мотивите на това съдебно решение. От събраните по делото доказателства по несъмнен начин се установява че дружеството е извършило нарушение на чл. 100б, ал. 8, изречение първо, предложение първо от Закона за публичното предлагане на ценни книжа. Съгласно посочения текст, в случаите, когато емитентът не е сключил договор с довереник на облигационерите, той е длъжен да представи на регулирания пазар, където се търгуват облигациите, и на комисията тримесечен отчет за спазване на условията по облигационния заем в срок до 30 дни от края на всяко тримесечие, съответно в срок до 60 дни от края на всяко тримесечие – за емитент, изготвящ консолидирани отчети, който се е задължил да спазва финансови показатели на консолидирана база. Несъмнено е обстоятелството, че търговското дружество е вписано като дружество-емитент в регистъра на публичните дружества и други емитенти на ценни книжа, воден от Комисията за финансов надзор, следователно е задължено лице по смисъла на чл. 100б, ал. 8 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа. Несъмнено е също така обстоятелството, че [фирма] не е изпълнило в законоустановения срок (до 60 дни от края на тримесечието) посоченото задължение, а именно да представи на регулирания пазар, където се търгуват облигациите отчет за спазване на условията по облигационния заем по издадена от него облигационна емисия за четвърто тримесечие на 2019 г., а именно до 02.03.2020 г. При това обстоятелство следва правилност на направения извод, че нарушението е извършено на 03.03.2020 г. Неоснователно е оплакването, съдържащо се в касационната жалба, че с наказателното постановление било установено извършването на две отделни нарушения на нормата на чл. 100б, ал. 8 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа. Установеното нарушение е само едно, като същото правилно е посочено като такова по чл. 100б, ал. 8, изречение първо, предложение първо, хипотеза втора от Закона за публичното предлагане на ценни книжа. Както правилно се посочва в представените по делото писмени бележки от процесуалния представител на ответника, вярно е обстоятелството, че в посочената разпоредба са установени две отделни задължения – емитентът е задължен да представи на регулирания пазар, където се търгуват облигациите тримесечен отчет за спазване на условията по облигационния заем в определен срок, който е различен в зависимост от това дали емитентът е поел ангажимент да спазва финансови показатели на индивидуална или на консолидирана база. Съответно – задължението да бъде представен такъв отчет в Комисията за финансов надзор е отделно от задължението за представяне на отчета на регулирания пазар. Представянето на отчета е към различни адресати, като представянето на всеки от тези адресати има и определена цел – отчетът се представя в Комисията за финансов надзор за надзорни цели, а във втория случай – представя се на регулирания пазар с оглед на гарантиране на правото на информация на инвеститорите във финансови инструменти.

Оплакванията, съдържащи се в жалбата се основават на неправилната според касатора приложимост от страна на административно наказващия орган на нормата на чл. 28 от ЗАНН. Тези оплаквания са неоснователни. Като дружество емитент на финансови инструменти [фирма] е адресат на разпоредбите на Закона за публичното предлагане

на ценни книжа, Предвиденият срок е достатъчно продължителен, за да може дружеството да организира и изпълни задължението си. Неизпълнението на това задължение действително пречатства надзорния орган при изпълнение на правомощията му по осигуряване и поддържане на стабилността на капиталовия пазар и защита на инвеститорите в ценни книжа. От събраните по делото доказателства се установява изпълнението на това задължение, но след законоустановения за това срок. Настоящата съдебна инстанция определя като неоснователни оплакванията, съдържащи се в касационната жалба относно приложимостта на чл. 28 от ЗАНН. Нарушението е формално, на просто извършване, осъществено чрез бездействие, което е довършено с изтичане на нормативно определения срок. За реализирането му не е необходимо да има настъпил вредоносен резултат. Доколкото отговорността на дружеството е ангажирана по реда на чл. 83 от ЗАНН и тя е безвиновна, то не е необходимо да бъде изследван въпроса кое конкретното лице е отговорно за неизпълнението на задължението. Съдът намира, че в случая не се касае за маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, поради изключителната важност на обществените отношения, регулирани от Закона за публичното предлагане на ценни книжа, свързани със сигурността на търговията с ценни книжа и защита на инвеститорите в публични дружества, предлагащи ценни книжа. При преценката за приложимостта на чл. 28 от ЗАНН следва да се съобразят и целите на Закона за публичното предлагане на ценни книжа, така както са определени с чл. 1, ал. 2 от закона - осигуряване защита на инвеститорите в ценни книжа, включително чрез създаване на условия за повишаване на тяхната информираност за капиталовия пазар, създаване на условия за развитието на справедлив, открит и ефективен капиталов пазар, поддържане на стабилността и на общественото доверие в капиталовия пазар. Така описаното нарушение е застрашило обществените отношения, защитавани с разпоредбите на чл. чл. 100б, ал. 8 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа. Поради това съдът приема, че извършеното съставлява нарушение, разкриващо типичната обществена опасност за нарушенията от този вид. Наложена имуществена санкция е в минималния предвиден в закона размер, а именно 2000 лева. Въз основа на изложеното тази инстанция приема касационната жалба за неоснователна. Оспорваното първоинстанционно решение като валидно, допустимо и правилно следва да се остави в сила.

С оглед на изхода на спора, претенцията на ответника по касация за присъждане на възнаграждение за юрисконсулт е основателна и в негова полза следва да се присъди възнаграждение за юрисконсулт по реда на чл. 63, ал. 5 от ЗАНН. Нормата на чл. 63 от ЗАНН е изменена, като е създадена нова ал. 3, съгласно която в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК. Съгласно чл. 63, ал. 4 от ЗАНН, ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната фактическа и правна сложност на делото, съдът, може по искане на насрещната страна да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер съобразно чл. 36 от Закона за адвокатурата. Съгласно чл. 63, ал. 5 от ЗАНН в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. Съгласно чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ заплащането на правната помощ е

съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на Националното бюро за правна помощ. Законът за административните нарушения и наказания не съдържа преходни и заключителни разпоредби, които да уреждат началния момент на действието на чл. 63, ал. 5 от ЗАНН (които са нови), и дали същите се прилагат и за започналите производства (преди влизането в сила на правните норми), поради което следва извода, че тези правни норми са приложими и по отношение на касационното производство, образувано на 19 февруари 2021 г. пред Административен съд София град, като на ответника по касация следва да се присъди възнаграждение за юрисконсулт по реда на чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, съгласно който текст възнаграждението за защита в производствата по ЗАНН е от 80 лв. до 120 лв. В касационното производство пред Административен съд София град е проведено само едно съдебно заседание, в което е взел участие юрисконсулт от администрацията на ответника по касация. Делото не се отличава с фактическа и правна сложност, поради което следва да бъде присъдено възнаграждение за юрисконсулт в размер на 80 лв.

При така направените фактически и правни изводи и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВНИЯТ СЪД С. – град, VIII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 12.01.2021 г., постановено по НАХД № 12247/2020 г. на СРС, наказателно отделение, 109 с-в.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на Комисията за финансов надзор възнаграждение за юрисконсулт в размер на 80 лв.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: